

Edwin Jonker

Acteur/musicalster **Edwin Jonker** (1976, Amsterdam) speelt Jezus in *The Passion*. Hij verhuisde onlangs naar Apeldoorn en heeft twee kinderen, Jay (15) en Gaia (16), die geregeld bij hem zijn.

The Passion had ik nog nooit gezien. Ik wist dat het een unieke productie is, maar het kwam er nooit van. Voor de voorbereiding van de rol van Jezus heb ik het niet teruggekeken. Nou, één fragment dan: René van Kooten die over het water loopt. Zo gaaf. Ik wil van Jezus mijn eigen versie maken. Ik ben niet gelovig. Hoe pak je dit dan aan? De gezalfde Jezus is af, en niet zo interessant om te spelen. Het gaat om de lijdensweg: de angst, pijn, emotie, twijfel. De beroemde zin: 'Vader, waarom heeft u mij verlaten', is mijn inspiratiebron. Ik maak Jezus menselijk en kwetsbaar. Nadat bekend werd dat ik Jezus zou spelen, kreeg ik zoveel berichten van gelovige mensen. Over de betekenis van hun geloof. Dat had veel impact. Ik voel me verantwoordelijk; Jezus spelen is meer dan een rol geworden. Ik wil het verhaal integer brengen.

Als ik geen repetities heb of op het toneel sta, lig ik graag een dag languit op de bank. Makkelijke kleren aan, eten binnen handbereik. Dan kijk ik Netflix of programma's op de NPO. Ik hou van hard werken, maar kan ook helemaal niks doen. Ik plan het zo dat ik zo min mogelijk hoeft op te staan. Mijn telefoon op vliegtuigmodus. Ik kijk het liefst alleen. Ik kan er niet goed tegen als mensen langzamer van begrip zijn, en ik moet gaan uitleggen. Ook erg: als anderen scènes gaan analyseren op het waarheidsgehalte. Ga dan naar een documentaire kijken. Met mijn vader kijk ik weleens voetbal, maar wij zijn gelijkgestemd. Allebei stil. Mensen die een wedstrijd kijken om te spuien en te vloeken, is toch vreselijk.

Als ik in een serie op Netflix duik, ben ik weg. *Ozark* heb ik in twee dagen gekeken. De laatste twee afleveringen

wilde ik eigenlijk bewaren, om niet in een zwart gat te vallen. Dat is me niet gelukt. De serie gaat over een gezin dat naar de Ozarks verhuist, en daar drugsgeld witwast. Geweldig. Intelligent geschreven, goed gespeeld. Elke scène is een film op zich. Jason Bateman speelt de vader, een heel gecontroleerd persoon. In de aller-eerste scène heb je dat al door. *Stranger Things* en *Fargo* kan ik ook zo weggijken.

Op tv kom ik niet verder dan NPO 1, 2 en 3. *Studio sport* sla ik 's zondags zelden over. Ik kan een sporter ook echt gaan volgen. Dan raak ik geïnteresseerd in de persoon. Ex-bokser Rudi Lubbers bijvoorbeeld. De *Andere tijden sport*-documentaire over Rudi's leven in Bulgarije vond ik zo indrukwekkend. In en in triest. Waar zijn al die mensen om hem heen? Wat doe je daar? Hij heeft tegen Mohammed Ali gevochten. Ik wist direct dat er meer aan de hand was. Bij *DWDD* kreeg je ook een andere kant te zien: Rudi is niet de makkelijkste persoon op aarde.

Actualiteitenprogramma's kijk ik altijd. Het driehoekje *DWDD*, *Nieuwsuur*, *Jinek* of *Pauw* als ik vrij ben. Anders *DWDD* in de herhaling. *Nieuwsuur* is fijn omdat ze net even ruimer de tijd nemen om onderwerpen te belichten. Mijn guilty pleasure is *First dates*. Heerlijk. Even je verstand op nul als je hoofd te vol is voor actualiteiten. Die ontmoetingen zijn zo ontroerend en schattig. (Lachend) Of ik daar aan mee zou doen? Ik ben single, maar meedoen? Nul procent kans. Ook niet aan andere programma's, behalve *The Passion*, waar BN'ers aan meedoen.

THE PASSION
DONDERDAG, NPO 1
EN NPO RADIO 2, 20.35

Boek *De Bourgondiërs*, Bart van Loo **Krant** *de Volkskrant* **Tijdschrift** *Geen Werelddeel en Stad* Zuid-Amerika en Amersfoort, een pittoreske stad die me laatst verraste **Onhebbelijkheid** *Ongeduldig en koppig*